

bistandsklienten – en af dem, der er lavest i hierarkiet – virkelig noget, som jeg kan føle og se at jeg har gavn af, og derfor stemmer jeg på venstrefløjen næste gang.

Med denne finanslov vil det stadig være sådan, at de højrepopulister, som serverer et miskmask af fremmedhad, overdreven nationalisme og gyldne løfter, som de alligevel ikke kan opfylde, bliver ved med at fiske stemmer nogle steder, hvor de ikke skulle have lov til at fiske stemmer. Det synes jeg SF har et medansvar for, og det synes jeg er ærgerligt.

Må jeg så bare sige til afslutning, at vi må altså notere os, at SF prioriterer mere politi, herunder mere EU-politi, selv om man kunne have fået masser af bedre politi for de penge, vi bruger i forvejen, og at SF altså er blevet et af de partier, der støtter privatisering af statslige aktiver. Det synes jeg også er beklageligt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Tja, hvad skal jeg sige? Hvis Enhedslisten vælger at blive stående på det synspunkt, at ethvert salg af statslige aktiver er forræderi mod arbejderklassen og alle hellige værdier og den røde fane, er Enhedslisten velkommen til at blive stående dér. SF bliver ikke stående.

Vi vil ikke udelukke, at der kan være nogle ting, som akkurat lige så godt kan drives i privat regi. Tag sådan noget som Statens Konfektionsfabrik, hvor staten på et tidspunkt producerede uniformer til betjente, postbude, og hvad ved jeg. Er det fuldstændig afgørende for den socialistiske ideologi, at sådan noget produceres i statsregi? Kan det ikke akkurat lige så godt laves på en privat virksomhed? For mig at se kan det akkurat lige så godt laves på den private virksomhed. Jeg har et helt afslappet forhold til den slags ting, og det synes jeg også Enhedslisten skulle tage og få.

Jeg synes, man skal koncentrere sin energi helt andre steder. Det drejer sig om at få et godt samfund – et samfund, hvor vi sørger for, at der er plads til alle, arbejdsmuligheder for alle og uddannelsesmuligheder for alle, og hvor vi løser de sociale problemer. Det er da sådan noget, vi skal være optaget af, og ikke fjollet gammel ideologi. Ærligt talt, prøv at komme en lille smule ud over det!

Og lad mig så sige til allersidst, at jeg synes, der er masser af sociale løft i denne finanslov. Prøv at gå den igennem og se alle de steder, hvor der er indsatser for hjemløse og bistands-

klienter, bedre uddannelsesmuligheder og bedre job! Der er masser af muligheder, og hr. Frank Aaen skal bare lede lidt, så finder han dem.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne starte med at korrigere en ellers truende misforståelse. Hvis jeg snøfter heroppe fra talerstolen, er det under ingen omstændigheder, fordi jeg er ked af det, men fordi jeg er blevet lidt forkølet. Der kunne ellers godt være et og andet, man kunne blive lidt ked af, og det skal jeg så komme ind på her i mit ordførerindlæg.

Jeg har flere gange både i dag og i går, da vi havde debatten om ændringsforslagene, forsøgt at komme i en form for dialog med enten hr. Jan Petersen som Socialdemokratiets ordfører eller finansministeren som regeringens repræsentant om forløbet af finanslovforhandlingerne. Det er ikke rigtig lykkedes, men jeg håber da, det kan lykkes nu i forbindelse med den debat, vi har her. Jeg må jo prøve, og så må jeg se, om det kan lade sig gøre, og ellers komme igen senere i dag.

Jeg må indtil videre konstatere, at det længste, vi kom i går, var, at hr. Jan Petersen mandede sig op til at sige: Jah, tjaa, bum. Men det er altså ikke godt nok som svar på et meget klart spørgsmål, der er stillet mange gange.

Det, at Dansk Folkeparti ikke har været inviteret til finanslovforhandlingerne, blev i går i første omgang gjort til et spørgsmål om, at man jo kunne se ud fra vore ændringsforslag til finansloven, at dem kunne man ikke bruge til noget. Så redegjorde jeg for, at dem kunne hr. Jan Petersen ikke rigtig have kendt på et tidspunkt, hvor vi ikke blev inviteret til finanslovforhandlinger. Jeg kunne så forstå på hr. Jan Petersen, at det argument alligevel gjorde indtryk, for det næste argument var, at der ikke var noget oplæg til forhandlinger fra Dansk Folkepartis side, og derfor havde man ikke noget at tage afsæt i. Det er selvfølgelig også et synspunkt at have, og det kan såmænd også være meget legitimt.

Men så bladrede vi tilbage i Folketingets forhandlinger, og det er jo sådan, at vi allerede den 7. september 1999 – altså i sidste folketingsamling – havde førstebehandlingen af finansloven efter den nye ordning, der nu har kørt et par år. Og hvis man slår op på tirsdag den 7. september 1999 i Folketingets forhandlinger fra sidste folketingsår, kan man se, at jeg